

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Patiente, Vel Patientio, Episcopo Metensi IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

ACTORE
MONACHO
ANONYMO.
Phil. 1. 21.

gnoscor. Conditionis vero ejus sim lucide patet, cum mihi nihil aliud sit, quam secundum beatum Apostolum et Christo vivere, et pro ipso lucrum mori. Consepultus enim sum illi in fonte baptismatis, et ipsius sequor vestigia, ejus sum sanguine reformatus. Tunc milites respondentes dixerunt: Hoc est quod locuti sumus, quia seductor es, et deorum contumax comprobaris: quando et vana quæque loqui non cessas, et tuæ necis fessæ succurrere senectuti. S. Lucianus respondit: Quod ego loquor, neque auribus percipitis, neque retinere mente valetis. Excecavit enim vos infidelitas vestra, et Principem vestrum Julianum sævissimum, a quo directi estis, æterna cæcitas et caligo possidet tenebrarum.

Flagellatur.

12 Milites itaque injuriam Caesaris impatienter ferentes, apprehendentes eum et vinctis manibus eeciderunt. Cumque ab eis nimie flagellatus, et vinctus admodum teneretur, sanctus vir nec terrore concutitur, nec dolore corporis sui superatur, sed confusus in Domino, imbecillia senectutis membra juvenili vigore sustentans, eodem vultu, eademque mente perdurans, Christi nomen vivaci voce confiteri non timuit dicens: Christum Dei filium et corde credo, et ore non cesso laudare. Tunc unus ex militibus evaginato gladio, parata jam sancta cervice, pretiosum caput abscedit.

Occiditur.

Luce et voce
caelesti hono-
ratur.

13 Cumque sancti viri cadaver jaceret exanime, videntibus militibus et vulgi multitudine, lux de cælo super sanctum corpus emissa est, et vox pariter cum luce venit, dicens: Euge bone famule Luciane, qui pro me tuum sanguinem fundere non dubitasti in terris, cum Sanctis gratulare in astris: Veni ad preparatam tibi in caelestibus mansionem. Veni cum palma Martyrii, accipe promissa quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec cor comprehendere valet humanum, et confratrum tuorum Martyrum consortio perfruire beatorum. Hoc autem factum est diei hora quasi tertia in monte, quem supra memoravimus, tertio ab urbe miliario.

Caput præci-
sum manibus
gestat ad 2
miliaria.

14 Dei autem facto consilio qui Sanctos suos cum mensura probat, et sine mensura glorificat, recedentibus a loco ministris nequam, erigens se sancti viri corpus exanime, apprehendensque manu propria sanctum caput abscissum, stabili gressu Domini misericordia suffragante, mirum in modum aesi vivens in corpore iter suum carpere plantis firmissimis cepit. Portansque eum a monte quasi millibus tribus, Taræ transposito vado, pervenit ad locum quem vir sanctus funeri tradendum elegerat, uno a prædicta urbe miliario ditans in agello publico, ibique

cum palma victoriæ Sanctus requievit in pace.

15 Viri itaque loci illius qui Beatissimi fuerant admonitione conversi, venerunt devotissime cum aromatibus, et sanctum linteaminibus mundis obvolvendes cadaver, sepelierunt illud in monumento novo, in quo nondum positus quisquam fuisse videbatur. In quo loco si devotus petitor veniens, S. Lucianum pro peccatis suis pura mente intercessorem precatus fuerit, sine dubio quidquid postulaverit obtinebit. Cumque sanctum corpus viri misericordiae reconderent, apertæ sunt nares eorum, senseruntque aromata Angelorum, qui a Domino ob sancti viri exequias fuerant destinati. Dixeruntque viri ad invicem: Quidnam sibi vult hoc esse? Odorem talem nostræ numquam nares senserunt. Sicque sumus repleti, ut nihil nobis ultra boni deesse credamus. Quanto autem amplius loquebatur, tanto eos amplius odor reficiebat divinus. Tunc prostrati in terram, cum magno timore et cordis devotione clamabant dicentes: Credimus te Christum Dei Filium cum Patre et Spiritu sancto regnare in cælis, sicut a sancto Martyre tuo Luciano didicimus. Et conversi sumus eadem hora quasi quingenti viri, gratias agentes Deo. Jam enim conversi fuerant per S. Lucianum in Galliis amplius quam triginta millia virorum, exceptis parvulis et mulieribus.

Sepelitur a
Christianis.

Suavis odor
in loco sepul-
turæ.

Convertuntur
500 antea su-
pra 30000.

Illustratur
miraculis.

16 Ædificaverunt autem in eodem loco templum novum, ubi Domino cooperante misericordiam Dei per S. Luciani merita consequitur omnis qui ejus meritis se crediderit exaudiri. Ægri veniunt et sanantur, cæci illuminantur, claudi recuperantur, vexati a dæmonio liberantur, et fidelium exaudiuntur vota precantium. Digne sibi talem Dominus Martyrem approbavit, qui pro ejus nomine passionis non timuit subire martyrium. O beatum virum, castum, sanctum, pudicum, verecundum, cujus exemplo populi convertuntur ad fidem, cujus de meritis Angeli gratulantur in cælis, cujus tactu confortantur infirmi, cujus meritis delictorum sarcina levatur: quem cunctus populus festina devotione concelebrat, quem terrarum Principes pronis adorant cervicibus. Ille jam choris admixtus Angelicis niveo candore resplendet. Ille cum Apostolis palmam assumpsit martyrii. Ecce ejus hodie solemnia celebramus, qui dum a nobis annua festivitate veneratur in terris, a Domino magnificatur in cælis. Sit tibi Deus Pater laus, sit tibi Deus Fili gloria, sit tibi Deus Spiritus summa potestas, qui sanctum Martyrem tuum Lucianum ita glorificare dignatus es, qui vivis, dominaris, et regnas, ex tunc et nunc et per infinita seculorum secula. Amen.

DE S. PATIENTE, VEL PATIENTIO,

EPISCOPO METENSI IV.

CIRCITER
ANN. CLII.
VIII JANUARIUM
S. Patientis
in sacris fa-
stis celebre
nomen.

Metis Gallia Belgicæ urbs illustris, (olim Divodurum, vel Diviodurum, Mediomaticum) ab Apostolicis temporibus præcones Evangelii atque Episcopos nacta traditur: quorum primus Clemens xxiii Novembris celebratur, secundus Cælestius xiv Octobris, tertius Felix xxi Februarii. His S. Patientis successit, longe Lugdunensi illo, de quo xi Septembr. antiquior. Hujus natalem celebrat vii Januarii Martyrologium Romanum, Rabanus, Notherus, Bellinus, Maurolycus, Galesinius, Molanus, viola SS. aliique. Et quidem Martyrol. Coloniense, atque Carthusiani Colon. in Addit. ad Usuardum, S. Joannis Apostoli discipulum fuisse aiunt. Andreas Saussains in Martyrologio Gallicano: Metis S. Patientis Episcopi: qui natione Græcus, S. Joannis Evangelistæ discipulus, quartus ordine hanc Ecclesiam rexit, eamque adhuc tenellam spiritualis sa-

piëntiæ lacte, et divini verbi pabulo enutrivit, ac sanctitatis suæ gloriosis illustravit insigniis. Huic ferunt S. Joannem a se abscedenti in pignus amoris unum ex suis dentibus dedisse: quem Metis, ubi postea substitit, in adicula a se, sub amantissimi sui ipsius Præceptoris nuncupatione consecrata reposuit, perpetua observandum veneratione. Cumque multa in Episcopatu mirabiliter ac divine gessisset, piis laboribus perfunctus ad cælestem evolavit beatitudinem. Ferrarius xxviii Decembr. eum refert.

2 S. Patientis, aliorumque primorum Metensis Ecclesia Antistitum Acta intercidisse testatur Paulus Warnefridus in catalogo Episcoporum Metensium. Quam ætas, tamen hic damus de eo narrativunculam, ex antiquo ms. codice Ecclesie Metensis eruit Andreas Dinettus Noster: cui consimilis, sed aliquanto succinctior, extabat in ms. S. Martini Ultrajecti. S. Patientis meminerunt Claudi-

Ejus Acta,
nefridus in catalogo
Episcoporum Metensium. Quam ætas.

NOT. 122.

dus

dius Robertus, Joannes Chenu, Demochares de divino sacris cap. 33. In ms. Florario dicitur obiisse anno ccli.

not. 123.

VITA

Ex veteri ms. Ecclesie Metensis.

Beneficiorum Dei reminisci salus est mentis, sicut oblivisci torpor exitiabilis. Inde ad memoriam gratiae Domini nostri Jesu Christi vitam B. Patientis, a si Spiritus sanctus adjuvat, qui aspirat ad ordinem, quem nobis et doctorem et cœnobii nostri fundatorem olim direxit.

2 Sanctus igitur Patiens, sicut a prioribus vicaria relatione cognovimus, ex inclyta Græcorum prosapia exortus, sicut nobilitate mundana, sic et opum gloria in minoris Asiæ regione clarus effulsit. Hanc Asiæ regionem dilectus Domini Evangelista Joannes in sorte prædicationis divina dispensatione suscepit, fideique jugo subjugavit: nam dum fulgore virtutum confirmaret suorum claritatem verborum, quamplures ad vitam destinati potentes et divites ac mediocres compuncti gratia ejus doctrinæ obediabant. Itaque inter alios insignes etiam B. Patientis obedientiæ fidei se subdidit, pompam mundi reliquit, sancto Apostolo intime adhesit.

3 Interim, ut historia tradunt, B. Joannes Apostolus a Domitiano Cæsare Romam adducitur. Dominus enim consilium suum per tyrannum crudelium disponebat, ut sicut virtutibus atque signis idem Joannes atque Petrus fuerant pares, sic in Urbe principali haberent sui memoriam triumphi, ut enim *b* Via triumphalis insignita est Cruce Petri, sic et Joannis dolio *c* Latina porta memorialis habetur; *d* in quo fervente oleo, præsertim Senatu Romano, immisus, non ambustus, sed velut perunctus exivit. Hinc mundani fremitus victor exilio apud *e* Patmos insulam adjudicatus, et ad secunda marmora decori Romanorum apta palatiorum arctatur. Sed quid agit humanus furor contra Christi fidem? versa vice Joannes ibidem divina revelatione consolatur, de statu suarum septem Ecclesiarum certificatur, ruina malorum et gloria justorum ei visione Angelica demonstrantur. In brevi Domitianus a Senatu detruncatur, ejus edicta cassantur. Unde Joannes suis Ecclesiis redditur, in quibus dum sibi revelata corrigeret, hereticos detegeret, concilia celebraret, puritatem fidei edoceret, potentia miraculorum prædicationem confirmaret, in communi obsecratur, ut divinitatem Christi ac humanitatem lucidius ceteris elucidaret Evangelistis. Quod cum id agere se denegaret posse, nisi communi supplicatione totius Ecclesie, repente supergreditur super altitudinem omnis humani sensus, imo secretum Angelorum. Igitur tuba mirabili coæternitatem Patris ac Filii omnibus insonuit, substantiam divinitatis ac humanitatis Christi in unitate unius personæ declaravit, omnes amfractus hæreticæ fraudis obstruxit, dicens: In principio erat Verbum, et Verbum caro factum est.

4 His peractis non immemor præcepti, quod in sua perceperat Apocalypsi: Oportet te iterum prophetare gentibus, et populis, et linguis, et multis Regibus, ex suis dignos elegit qui hactenus errore gentili deviantes ad viam reducerent veræ salutis. Gloriosum itaque *g* Polycarpum Smyrnenis præcepit: plures alios in Orientali regione per diversas urbes ordinavit Sacerdotes. Divina etiam visione admonitus statuit suam provisionem ac sollicitudinem Gallicanis impertiri provinciis: quapropter *h* Irenæus directus est Lugdunensibus, *i* Benignus, Thyrsus, et Andeolus Augustodunensibus: Beatum vero Patientem, qui sibi familiaris in pluribus adhærebat, secretius advocans, pandit ei quæ sibi revelata erant de eo; qui et dixit: Carissime filii, ex quo verbum Dei pro nobis

indebitam gustavit mortem, homo redemptus, non est sui juris, sed ejus, qui redemit, servus. Quocirca quæ divinitus nobis imperantur, prompta debemus exequi mente. Carissime, in Spiritu revelatum est mihi, quod Clemens quondam patricius Urbis, atque sui successores, qui a Coapostolo meo Petro ad *k* primam Galliarum Belgicam in civitate Metensi sunt directi, duobus defunctis, qui superest ex nostris sibi præstolatur successorem secundum revelationem. Huc ergo, carissime, secundum dispensationem Dei accelera, curam suscipe pastoralem, Dominicum adauge gregem. Ne itaque difficultatem itineris paveas, non recuses onus: quia qui te ab æterno elegit, et huic officio destinavit, tibi cooperando, superveniendo assistet. Auditis B. Patientis dictis dilectissimi Patris mœstus mente ac supplex voce respondit: Salva dispositione Dominica, salvaque tua jussione paterna, venerabilis doctor, disponebam animo donec adviveres carne nequaquam me separari a te, quod et in præsentem obsecro mihi concedi. Joannes, qui thesaurum scientiæ de Christi hauserat pectore, ipsamque Deitatis substantiam, quam exteris patefecerat, talia subinfert ore prophetali: Solus qui cuncta regit meam emigrationem solus dispensat, tuam vero sine truculentia persecutoris in pace disponit. O sublimem præscientiam Joannem, cui et regionum loca, et vocabula spiritui non ignota! cui enim patebant supercaelestia, qui Trinitatis et Deitatis deificæ arcanum substantiamque fide cernebat, quid mirum si mundani angustias orbis in dispositione regionum, in diversitate locorum, in vocabulis nationum et urbium cognoscebat? videnti enim Creatorem angusta est omnis creatura, et comprehensibilis amplitudine mentis. Si enim Delphicus furor cogebat ignorata prius designare loca pugnarum vel casuum, sancto Spiritu pleno nomina locorum divino aptorum servitio cur celarentur?

5 Licet vero B. Patientis divinæ præordinationis accepisset responsionem, tamen Dei nutu aspiratus, qui hoc quod sibi complacet fieri dignatus aspirare S. Joanni, dixit: Ardor non minimus angit meam mentem super portionem reliquiarum corporis tui. Et beatus inquit Apostolus: Nihil Deo impossibile, sicut enim processu ætatis quædam humani partes corporis cadunt, et aliæ partes succedunt, ut videntibus fieri probatur; et sicut in futura resurrectione corporum, quocumque locorum membra fuerint dispersa, ad priorem redire conjunctionem veraciter creduntur; sic tuum summa potestas desiderium valet implere, si omnium impetratrix fides firma Deo tribuente adsit. Oratione igitur Apostolica præmissa, Apostolus promissionem complevit virtute Dei. Evocat itaque carissimum discipulum, atque in ipsius præsentia apponit digitum ori, dentem absque doloris sensu abstrahit, porrigit, eique dixit: Hunc tibi unum tolle, et ubi tibi Dominus providerit reponere, ceteri mei artus corporis sub dispositione Creatoris erunt, qui me hactenus in omni tribulatione protexit. Suscepit igitur carissimus discipulus dentem dilecti Domini, sicut in munimen sui, sicut pignus pii amoris, sicut propitiationem multorum futuram.

6 Rursum subdens Apostolus admonitionem pusillanimitatis perutilem, dixit: Carissime, cum omnia verbo Dei creata sint in tempore, et ab æterno disposita, sola hominis natura commune aliquid habet cum omni creatura. Perpende igitur carissime, quia sicut ipsa, cum qua esse habent omnia, non gignit frumenta, neque maturat fructus, nisi excolta hominum labore, ventorum exagitata turbine, aeris temperie, ac ignis decocta calore; sic ipsa semen justitiæ anima non parit, nisi patientia et impulsu tribulationum. Talis est enim ipsa rationalis natura, quod nisi tentationibus prematur, disciplinaque coerceatur, aut libero arbitrio, inani gloria levatur, aut securitate terrenis immergitur.

EX MSS-
S. Patientem
Metas.

k.

S. Patientis S.
Joannis Evan-
gelistæ disci-
pulus.Joannes pro-
scribitur,f
revocatur,scribit Evan-
gelium:cap. 10. v. 11.
Discipulos ad
varias gentes
mittit;

g

h

i

Dentem ei e
suis unum do-
nat.Hortatur eum
ad patientiam.

Ex mss. immergitur. Ut ergo carissime, fructum requiei perpetuae valeas percipere, per tribulationum patientiam te oportet exercere, aliosque tua predicatione ac exemplo Christo acquirere, cum quibus gaudeas in caelesti requie. O laudabile doctoris et auditoris vinculum caritatis! Joannes dum *l* suis in nuptiis Christus aquam in vinum mutasset, secutus eum carnale connubium reliquit; Patiens audiens ab ipso Joanne verbum Dei abrenuntiat oblectamentis mundi: Joannes socialiter adhæsit Christo in resurrectione Archisynagogi filiae in cubiculo; Patiens Joanni præsens fuit dum resuscitat filium *m* fidelis viduae; Joannes transfigurationi factæ in monte Christo adfuit; Patiens Joanni adstabat *n* dum duos Proceres post conversionem dimissarum pœnitentes divitiarum ab æterna damnatione per auri miram in frondibus reciproca-tionem reducebat: Joannes Cruci astitit Christi; Patiens eidem Joanni misso in oleo ferventi, Christus morte devicta discipulis mellis favo veræ Deitatis, ac suæ humanitatis unionem commendavit; Joannes Patienti cum suis condiscipulis post libertatem exilii inseparabilem Patris ac Verbi substantiam scripto allucidavit.

7 Confortatur itaque tanto B. Patiens miraculo, et admonitione paterna, Pastorale suscepit officium, multisque Sanctorum pignoribus ac ipsius Evangelii codice donatus benedictionem petit, accipit: ignotum iter cum suis per Illyrici et Adriatici sinus maria arripit: tandemque Christo duce difficultatem itineris multimodam evadit, Gallorum fines intravit. Mirare! Linguam Barbarorum, quam pridem ignorabat, intellegebat, et respondebat, necessariaque requirebat. Fuit hoc insigne miraculum in Ecclesia primitivorum, ut quos Apostoli chrismate præsignabant, vel ad prædicandum gentibus ordinabant, illico manifeste scientiam linguarum accipiebant, sicut de Cornelio Actus Apostolorum narrat. Itaque certo indicio B. Patiens Metim civitatem devenit: quo deveniente Ecclesiasticus ordo cum fideli populo lætatur, et tam ex habitu quam ex revelatione pridem celebrata, de successore S. Felicis, qui tertius post B. Clementem rexerat Urbem, certificatur, consolatur.

8 Revelatio autem, ut fertur, ex ipso B. Patiente talis erat: Dum Beatus Evangelista Joannes sub Domitiani persecutione Romam perductus ibidem detineretur, beatus Princeps Apostolorum Petrus eidem in visione apparens dixit: Carissime frater, jam dudum prima Galliarum Belgica fidem suscepit divina favente gratia; et nunc quia illi qui a me illuc sunt directi solverunt vicissim debitum morti, recens adhuc fides illius populi doctore indiget fideli. Noveris itaque, carissime, quia sicut Dominus noster tuæ sanctitati suam olim commendavit genitricem, sic et nunc tuæ dispensationi Metensem commendat Ecclesiam. Ex tuis itaque auditoribus illic dirige

l Patiens cum Joanne confertur.

m

n

Patiens in Gallias venit:

gentis lingua loquitur.

Act. 10. 46.

S. Petri monitu destinatus erat Metensibus.

Patientem nomine, cui Dominicum ovile pascendum injunge.

a Videtur deesse, describam, aut quid simile.
b Quo loco crucifixus, quo sepultus sit S. Petrus, dicemus xxix Junii. S. Hieronymus lib. de scriptorib. Ecclesiast. cap. 1, ait S. Petrum sepultum in Vaticano juxta viam triumphalem.

c Latinam portam nonnulli eandem fuisse putant, quæ Capena, a qua via Appia et Latina ducebantur. Erat Capena ad Orientem proximam.

d De hac re plenius agemus vi Maii.

e Alii quoque, ut ad illum diem dicemus, ad secunda marmora in Patmon (quæ una est e Sporadibus insulis) relegatum esse S. Joannem scribunt.

f Non Senatus, sed Stephanus Domitille, Flavii Clementis viduae Procurator Domitianum interemit. Forte hic locus ita legendus: In brevi Domitianus detrahitur, a Senatu ejus edicta cassantur. Certe ejus morte, ut scribit Suetonius sub finem libri 8, Senatus adeo lætatus est, ut repleta certam curia non temperaret quin mortuum contumeliosissimo atque acerbissimo acclamationum genere laceraret: scalas etiam inferri, clypeosque et imagines ejus coram detrabi, et ibidem solo affligi jubere: novissime eradendos ubique titulos, abolendamque omnem memoriam decerneret. At Nerva Coccæus Domitiani successor, omnes qui impietatis in deos rei fuerant absolvi voluit, et exules in patriam reduxit, inquit Dio. Imo edicto vetuit, ne liceret aut impietatis aut Judaicæ sectæ quæpiam dehinc insimulari. Quæ de Christianis accipi debere dubium non est.

g De eo agemus xvi Januarius.

h Colitur xxviii Junii.

i De S. Benigno agemus i Novemb. de SS. Thyrso et Andochio, qui hic Andeolus dicitur, xxv Septemb.

k Extant to. 1, scriptorum Francicor. Duchesnii divisiones aliquot Gallia, in quibus primo loco Belgica recensetur: celebrantur a Casare Gallorum fortissimi Belge. Verum idcirco potius Galliarum primam dici Belgicam crediderim, quod Præfector Prætorii Galliarum, Trevis sedem habeat, ut docet Bæverus noster Annal. Trevir. lib. 4, sed hoc post Diocletiani etatem. Id fortassis solum vult hic scriptor, Metas Belgicæ primæ urbem esse.

l Baronius ad an. xxxi. num. 30, ait, quod Joannis hæc fuerint nuptiæ, esse omnino commentitium ac nuper exogitatum, cum penes antiquos Patres nulla prorsus de hoc mentio habeatur, et nun. 31, ait ridiculam eam esse sententiam, potiusque assentendum esse Nicephoro asserenti eas nuptias fuisse Simonis Cananæ. At Rupertus Tullienus sub finem commentariorum in cap. 2, Joannis ita scribit: Hunc Joannem Evangelistam relictis nuptiis, (ipsius enim istas fuisse nuptias opinio fere omnium est) ipsum Dominum sequi cœpisse arbitramur. Venerabilis Beda tom. 7, vel, ut alii volunt, Alcuinus, homilia in die S. Joannis, Tradunt, inquit, historiae, quod cum de nuptiis volentem nubere vocaverit. Idem habet S. Thomas, 2, 2, q. 186, art. 4, ad 1. Legitur et in Præfatione in Evangelium S. Joannis in Glossa ordinaria, quam præfationem esse S. Hieronymi tradit isthæc Liranus, et vulgo supponunt. In eadem Glossa extat Prologus in idem Joannis Evangelium, qui tribuitur S. Augustino, in quo isthæc leguntur. Iste siquidem est Joannes, quem Dominus de fluctu nuptiarum tempestate vocavit. Baronius hæc ita interpretatur, quasi accorem Joannes non ductam dimiserit, sed nunquam duxerit. Ipse S. Joannes Gertrudi sanctissimæ virginis isthæc revelavit, ut ipsa retulit lib. 4, Instruat divina piet. cap. 4. Ego per omne tempus vite mee frequentius recolens quam suavi familiaritatis amicitia amantissimus Magister meus et Dominus meus in me respexerit, imo rememoraverit illam continentiam, qua conjugem relinquens ipsum de nuptiis sum secutus, postea semper in omnibus verbis et factis meis hoc studium adhibui, ut diligenter eaverem, me mihi ipsi vel aliis aliquo modo darem occasionem, unde illa Magistro meo grata virtus, scilicet castitas, aliquo modo macularetur. Denique (ut alios innumeros omittam) Jacobus Tirus noster sub finem Chronici sacri ait neminem veterum hunc sententia refragari.

m Hæc referuntur in vita S. Joannis quæ Mileto, vel Melitoni Laodicensi Episcopo tribuitur, probaturque Joanni Hesselto, desunt in apocrypha illa quæ Prochori nomine vulgata.

n Atticum et Eugenium, de quibus fuse idem Melito.

An S. Joannes sponsus fuerit in nuptiis Cananæ. Joan. 2.

DE SANCTIS MARTYRIBUS SIRMENSIBUS

ANASTASIO, JUCUNDO, RATITE, PETRO, FLORO, TILE, FLORIANO, TATIA.

VIII JANUARI.

Martyrologium S. Hieronymi: Et in Sirmis Anastasi, Jucundi, Ratitis, Petri, Flori, Tili, Floriani, Tatiae. An idem sit Anastasius, quem vi Januarii ex eodem Martyrologio dedimus, haud prorsum est definire. Jucundum hoc die alia quoque habent Martyrologia: Notheri: In Græ-

cia Rustici, Timothei (de quibus infra agemus) et Jucundi. Idem esse videtur, et locus fortasse in Notkero mutilus. ms. Florarium: In Græcia S. Timothei et Jucundi. Idem recentiore manu adjectum erat ad vetus ms. Martyrologium Adonis monasterii S. Laurentii Leodii.

DE